

ЕМА И ОНОГОВА ОТЪ ЕДИНАДЕСЕТЫА ЧАСЪ, КАКВОТО И ОНОГОВА ОТЪ ПЕРВЫА ЧАСЪ, И КОГАТО ЧЪ, ЧИ ЛЪКАРА Е РАДИ КОЛНЫТЕ, И ПОКАЗАНІЕТО НА ГРѢШНИА Е ПРИАТО, ТОГАСЪ МЪ СЪ ОУСЛАДИ СИЧКОТО КОЛЕЖНОВАНИЕ СОСЪ ТОБА ОУТѢШЕНІЕ. ПЕРВЫТЕ ЧЕЛОВѢЦЫ, КОНТО ПРИЕХА ВЪРАТА ХРІСТИАНСКА, БѢХА ГРѢШНИ. МЕЖДЪ СВАТЫТЕ ОТЦЫ И МЪЧЕНИЦЫ, ИМА МНОЗИ, КОНТО СЪ БКЪСИЛИ ГОРЧЕВИНАТА НА ГРѢХА, И КОНТО СЪ ОГЛАШЕНІЕТО НА ПОКАЗАНІЕ И ПРОЩЕНІЕ ОТЪ КАМТО ТАА ВЪРА, ОСТАВИХА СЪВѢРІЕТО И ИМЪ СЪ ОУСЛАДИ ПОСЛѢ СПАСИТЕЛНОТО НЕЙНО ПОДЪЧЕНІЕ, КОЕТО ОТБИВАШЕ ЧЕЛОВѢЦЫТЕ ОТЪ ЗЛОТО НА ДОБРОТО; И КОЕТО БѢШЕ НАПРАВЕНО ПО ВАЖНО ЗА ОНЫИ НА КОНТО ДЪХА БѢШЕ РАНЕНЪ И СТРАДАЛЕНЪ! ТАА СЪЩА ОТАГОТИТЕЛНА СОВѢСТЬ, КОАТО ИСПЫТЪВАШЕ АПЕКИДЪ ЗА ОУБЕСЕЛЕНІЕТО, НА КОЕТО БѢШЕ ВЛечЕНЪ ОТЪ ВРАЧА ВГИПТАНИНА, ПРАВЕШЕ ГО ДА ИМА ПРИАТНОСТЪ ДА СЪ ПРИЛЕПИ ДО ОНОГОВА ЧЕЛОВѢКА, КОЙТО МЪ КАЖЪВАШЕ, ЧИ ВЪ ОНОВА КІЕНІЕ НА СОВѢСТЬ ТА Е ЕДИНЪ ИСТОЧНИКЪ ЗА ОСВѢТЕНІЕ И КОЙТО ГО ОУВѢРЯВАШЕ ЧИ КОЛКО РАДОСТЪ БЫВА НА НЕВОТО, КОГА СЪ ПОКАЕ ЕДИНЪ ГРѢШНИКЪ!

„ДОЙДИ, РЕЧЕ ОЛИНТЪ АПЕКИДЪ, КАТО ПОЗНА, ЧИ СЪ ПРИКЛОНИ, ДОЙДИ ВЪ ОУМИЛИТЕЛНАТА КЪЩА, ДѢТО НЫИ СЪ СОБИРАМЕ; ВДНО МАЛО ЧИСЛО ОТЪ ЧЕЛОВѢЦЫ ИЗБЕРАНЫ СТОАТЪ ЗА ЕДНО ВЪ МОЛБЫТЕ НАШИ; БНИМАЙ НА ЧИСТЫТЕ СЪЛЪЗЫ И ПОКАЗАНІЕТО НАШЕ; СМѢСИ СЪ И ТЫ НА ЧИСТАТА ЖЕРТВА, НА КОАТО НЫИ НЕ ПРИНОСЕМЕ ЖЕРТВЫ КЛАНЫ И БѢНЦЫ ОТЪ ЦВѢТІА, ПО